

Legnagyobb a szeretet

Időpont: Húsvét utáni 6. vasárnap – 1954. május 30.

Alapige: Róm 14,13-19

„Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást. Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, a ki tisztátalannak tartja. De ha a te atyádfia az ételért megszorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekedsz. Ne vesztésd el azt a te ételleddel, a kiért Krisztus meghalt. Ne káromoltassék azért a ti javatok. Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm. Mert a ki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Istennek, és az emberek előtt megpróbált. Azért tehát törekedjünk azokra, a mik a békességre és az egymás épülésére valók.”

A Bibliában a hit tartalmilag mindig ugyanaz, de forma szempontjából különböző. Van kis hit. Olyan, mint a tanítványoké a háborgó tengeren (Mt 8,26). Van nagy hit. Olyan, mint a kananita asszonyé (Mt 15,28). Van gyermeki hit. Olyan, mint azé a gyermeké, akit Jézus a tanítványok közé állított (Mt 18,23). Van férfias hit. Olyan, mint amit Pál követel a korinthusiaktól (1Kor 16,13). Van kételkedő hit. Olyan, mint Tamásé (Jn 20,27–28). És van állhatatos hit. Olyan, mint Jánosé, aki a Golgotára is elkíserte Urát. A mai szentleckében is kétféle hitről van szó. Gyenge hitről és erős hitről. Mindegyik hit. A Biblia nem tagadja meg tőlük azt, hogy mindegyik hit, s Pál is úgy beszél a kétféle hívőről, hogy az egyik hitben erőteljes (Róm 14,1), a másik pedig hitben erős (Róm 15,1).

1. Mit mondanak a hitben erőteljesnek magukról?

A keresztyén életben sokszor vitás kérdés az úgynevezett közömbös dolgok. Közömbös dolog alatt azt értjük, amit Isten sem nem parancsol, sem nem tilt, ami tehát nem üdvöntő kérdés, hanem az úgynevezett természetes emberi élethez tartozik.

A hitben erőteljesnek abban a meggyőződésben vannak, hogy közömbös dolog nincs. Isten úr akar lenni életünk minden apró mozzanatában. Megszentelődési harcunkban tehát nincs senki földje, amelyen sem Isten, sem a Sátán nem úr. Hogy ezekben az úgynevezett közömbös dolgokban mit cselekedjünk, abban a lelkiismeret igazít el minket, s a hitben erőteljesnek lelkiismerete azt mondja, hogy minden, ami nem segíti elő üdvösségünket, hátráltatja azt.

Ezért szabályozzák ezek az emberek az étkezésüket is. Nem esznek húsételet, csak zöldséget. Mert Rómában a húsételeknél mindig fennforog az a gyanú, hogy valamelyik pogány áldozat húsát mérik ki (Róm 14,1–2).

Szabályozzák az ivást is (Róm 14,17). Nem isznak bort, mert a bornál is félős, hogy nincs-e valami köze a pogány italáldozathoz.

Külön nagy kérdés számukra a napok kérdése (Róm 14,6). Lelkiismeretük arra indítja őket, hogy a zsidó szombatot továbbra is megünnepeljék, valamint a többi zsidó ünnepet is. Ünneplésükben mindig komoly lelkiismereti kérdéssé teszik azt, hogy ünnepen mit szabad csinálni, és mi jelenti már az ünnep megrontását.

Komoly, fegyelmezett, önmegtartóztató élet ezeknek az embereknek a keresztyénsége – így ítélik róluk a világ.

2. Mit mondanak a hitben erőteljesekről a hitben erősek?

„...Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm.” (17. v.)

A hitben erősek azt mondják, hogy a hitben erőteljeseknek nincs igazságuk. Nemcsak azért, mert amit vallanak és amit gyakorolnak, az nem helyes, hanem azért is, mert nem megigazult emberek Isten előtt. Isten előtt ugyanis csak kegyelemből, hit által igazulhat meg az ember, ezek pedig a Krisztus érdemét a saját cselekedeteikkel támasztják alá, s üdvbizonyosságuk nem abban van, amit Krisztus tett értük, hanem abban, amit ők nem tesznek, amit nem esznek, és amit nem isznak.

A hitben erősek azt is mondják a hitben erőteljesekről, hogy nincs békességük. Szorongó emberek.

Örökös lelki aggályokban élnek. Tilalomfák között bujkálnak, mint a farizeusok. Szűklátókörűségükben mindig csak egy kérdés izgatja őket: szabad-e, nem szabad-e?

A hitben erősek azt is mondják a hitben erőtelenekekről, hogy nincs örömük. Az örökös tilalmak, amiket állandóan szemük előtt tartanak, egész sereg olyan örömtől fosztják meg őket, amelyek Isten teremtési rendjébe tartoznak. Ezenkívül örökös lelki aggságoskodásuk megszorítja életük komorságát, s mivel mindig botránkoznak azokon, akik a legkisebb részletkérdésben is nem követik az ő felfogásukat, közösségi életük is tele van szomorúsággal (15. v.).

A hitben erősek azt is mondják a hitben erőtelenekekről, hogy nincs Szentlelkük. A Szentlélek nem a szomorúságnak és a félelemnek lelke, hanem a fiúságnak lelke (Róm 8,15). Ők pedig még mindig a törvény szigorúsága és rettegése alatt állanak.

3. Mit mondanak a hitben erőteleneke a hitben erősekről?

A hitben erőtelenekek visszafordítják a hitben erősek felé ugyanezt a vádat.

Azt mondják: nincs igazságuk. Nemcsak abban, amit vallanak és gyakorolnak, abban a könnyelműségben, amellyel az úgynevezett közömbös dolgokat kezelik, hanem abban sem, hogy Isten előtt nincs igazságuk. Isten, mikor a hitet keresi nálunk, a hit gyümölcseit keresi, mert a hívő a mindennapi élet gyümölcseiben mutatja meg háláját az elnyert kegyelemért. Aki a megszentelődést nem veszi komolyan, annak nincs élő hite.

Azt is mondják róluk, hogy nincs igazi békességük. Igaz, hogy lelkiismeret-furdalás nélkül csinálják azt, amit a hitben erőtelenekek lelkiismerete tilt, de lelkiismeretük csak azért van békén, mert elaltatták, békességük tehát hamis békesség.

Azt is mondják róluk, hogy nincs igazi örömük. Mert az az öröm, amit ők természetes életben élveznek, nem szent öröm. A megtért embernek más örömei vannak, s ha még e világ örömei után vágyik, az azt mutatja, hogy nem igazán öröm számára az Isten nyújtotta szent öröm.

Azt is mondják róluk, hogy nincs Szentlelkük, mert a Szentlélek vezérlő lélek (Róm 8,14), tehát életünk minden mozzanatát ő akarja irányítani. Megtérésüket tehát kétségbe vonják, s keresztyénségüket felületesnek és komolytalannak bélyegzik.

4. Mit mond mindkettőről Pál apostol?

Mindenekelőtt azt köti a lelkükre, hogy ne kárhoztassák egymást (13. v.). A vitatkozás a keresztyén életben semmit sem használ. Csak árt, mert alulról jövő szenvedélyeket ébreszt fel és civódást kelt, minek következtében nem épít, hanem rombol. Pártok, egymástól elzárkózó s egymást gáncsoló csoportok alakulnak, s megbomlik a gyülekezet egysége. A világ ennek mindig örül, mert alkalmat ad neki arra, hogy kárörvendve káromolja a keresztyénséget (16. v.).

A másik, amit lelkükre köt: tartsátok tiszteletben egymás lelkiismeretét! Hogy mit szabad, és mit nem, vagy ahogyan az ige mondja, mi tiszta és mi tisztátalan, az sokszor nem olyan egyszerűen, elvi általánosságban elintézhető kérdés. Vannak dolgok, amelyeket Isten ezekből az úgynevezett közömbös dolgokból az egyiknek megenged, de a másinak megtilt. Megengedi annak, aki hitében erős, belsőleg szabad, de megtiltja annak, ki hitében erőtelen, s nincs belső szabadsága, miért is az a dolog őt bűnre csábítja. Valaki például minden további nélkül megihatja azt a kis bort, melyet egészségi okból vagy szórakozásból el szokott fogyasztani, de a másinak egy korty bort is megtilt Isten, mert az rabja az italnak, s az őt bűnre csábítja. A lelkiismeretben igazít el ezekben a kérdésekben minket Isten. Ami ellen lelkiismeretünk tiltakozik, azt nem szabad megtennünk. Kövesse tehát mindenki szabadon a saját lelkiismeretét, a másik pedig tartsa tiszteletben a másik ember másképp tanácsoló lelkiismeretét!

A harmadik, amit az apostol lelkére köt a gyülekezetnek: legfőbb a szeretet. Pál a római gyülekezet többségét a hitben erősekhez számítja. De szeretete mégis a gyengék pártjára állítja. Szeretet szerint kell mindenben eljárni! Az aggályos lelkiismeretűek iránt tehát megértéssel kell viseltetni! Nem kioktatni vagy meggyőzni, hanem szeretni kell őket! Ezért ne tegyenek a hitben erősek olyat, amit a hitben gyenge bűnnek tart, s ami miatt megszorodik! A gyengék megbotránkoztatása a szeretet megsértése. Csak a szeretet szerint cselekvő ember kedves Istennek és embereknek.

5. Mit mond mindez minékünk?

A közömbös dolgok kérdése ma is kérdés. Az étel, ital, színház, mozi, szórakozás, sport, divat mind olyan kérdések, amelyek újra meg újra előkerülnek abban a vonatkozásban, hogy mi szabad, és mi nem. Ezekben a kérdésekben nem a hitünk által nyert jogosultság, hanem a szeretet által parancsolt

kötelezettség a döntő. Nem arról van szó, hogy kinek van igaza, és nekem mihez van jogom, hanem arról, hogy mi szolgálja a békességet és az egymás épülését. A felebarátért önként le kell tudnunk mondani a jogainkról! Az, aki nem felejt el, amit Pál olvasói lelkére köt, s úgy néz a felebarátra, mint akiért Krisztus meghalt, az a másik ember iránti gyöngéd figyelemmel éli majd keresztyén életét. Mindehhez a Szentlélek ad erőt, s általa örömmel fogjuk tudni járni az önként lemondó szeretet békességet szolgáló és építő útját. Ámen.